

ایسکرا

۹۵۴

دبیر کمیته کردستان نسان نودینیان
Tel: 004915778789846
E-mail: nasan.nodinian@gmail.com

سردبیر عبدال کلپریان

۲۸ شهریور ۱۳۹۷، ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۸ تلفن تماس با ما Tel: 004915142486244

اعتصاب عمومی قدرتمند مردم کردستان پاسخ محکمی به جمهوری اسلامی بود

صفحه ۳

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

اعتصاب عمومی کردستان با شکوه و گسترده بود مصاحبه با محمد آسگران

انترناسیونال: روز چهارشنبه ۲۱ شهریور اعتصاب عمومی در شهرهای مختلف کردستان انجام شد. دلیل برگزاری این اعتصاب و دامنه و وسعت آن اعتصاب به چه میزان بود؟

محمد آسگران: اجازه بدهید ابتدا از همه فعالین و دست اندرکاران این اعتصاب عمومی در خارج و داخل ایران تشکر کنم. زیرا آنها کاری هرکولی انجام دادند. بعد از فراخوان اعتصاب عمومی از جانب نیروهای چپ و کمونیست فعالین فقط دو روز وقت برای تبلیغ و تشویق مردم به این اعتصاب فرصت داشتند. این دو روز فعالین حزبی و اجتماعی در داخل و خارج ایران کاری کردند که مردم وسیعا از آن مطلع شدند. فعالین جنبشهای مدنی و اجتماعی کلا از این فراخوان استقبال کردند. علاوه بر استقبال و حمایت فعالین در ابعاد سراسری از رضائیه تا ایلام برای عملی کردن فراخوان اعتصاب عمومی دست بکار شدند و مردم را از آن مطلع ساختند تشویق به پیوستن کردند. در نتیجه این تلاشها میلیونها نفر به این فراخوان صفحه ۲

شما رفتنی هستی! گزارشی از نزدیک در مورد اعتصاب عمومی در سنندج

صفحه ۴

سنندج، آسو

باز گشایی مدارس! از محروم شدن کودکان از رفتن به مدرسه جلوگیری کنیم!

صفحه ۳

نسان نودینیان

پیام حزب کمونیست کارگری به مردم کردستان

صفحه ۴

نگاه هفته: مجموعه اخبار و گزارشات هفته از شهرهای کردستان

صفحه ۵

نسان نودینیان

اطلاعیه های حزب کمونیست کارگری

اعتراضات کارگران ایران پوپلین، شهرداری آبادان و پتروشیمی فجر

اعتراضات کارگران پارس جنوبی، کارگران پارس میل لنگ و سد چم شیر

پاسخ فقر و گرانی: سرنگونی حکومت

صفحه ۸

نامه چند تن از زندانیان سیاسی در محکومیت اعدام

صفحه ۶

زانیار و لقمان مرادی و رامین حسین پناهی

یادشتهای هفته: / عبدال کلپریان

اعتصاب عمومی شورانگیز در کردستان
و استیصال حکومت اسلامی

نامه زانیار به خواهرش "دیده":

رژه شکست خوردگان!

صفحه ۷

چرا اختصاصی؟

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ اعتصاب عمومی کردستان با شکوه..

محمد آسنگران

زودتر فراخوان داده بودند تاریخ فراخوان خود را تغییر دادند. زیرا میدانستند که روز دوشنبه بدون حضور نیروهای چپ فراخوانشان پاسخ عمومی نخواهد گرفت.

ابعاد این اعتصاب عمومی وسیعتر از همه موارد قبلی بود. از رضایت تا ایلام را در بر گرفت. اگر چه به دلیل فرصت کم، امکان تبلیغ و تشویق مردم به پیوستن به اعتصاب عمومی محدود بود با اینحال در ابعادی وسیع مردم به آن پیوستند. در این حرکت اعتراضی مهم در عین حال یک بار دیگر تفاوت صف ناسیونالیسم و کمونیسم با طرح مطالباتشان برای این اعتصاب مشخص شد. فراخوان کمونیستها به مردم برای اعتصاب عمومی با خواستههای مشخصی همراه شد. ۱- محکوم کردن اعدام سه فعال سیاسی و لغو مجازات اعدام ۲- محکوم کردن حمله موشکی به مقرات هر دو حزب دمکرات کردستان ۳- آزادی زندانیان سیاسی ۴- پایان دادن به کشتار کولبران و تامین زندگی شایسته برای آنها. احزاب ناسیونالیست سیاستشان تماما قومی و تفرقه افکنانه بود. زیرا تلاش کردند فاصله ای بین مردم کردستان و بقیه شهرهای ایران ایجاد کنند.

انترناسیونال: اهمیت این اعتصاب در چه بود؟

محمد آسنگران: اهمیت این اعتصاب عمومی را باید در شکست سیاست جمهوری اسلامی دید. حکومت اسلامی در کمپین نجات رامین حسین پناهی با یک مخمصه بزرگ روبرو شده بود، هر ورقی رو میکرد و هر تاکتیکی برای اجرای حکم بکار میبرد، از طرف مردم معترض و سازمان دهندگان کمپین پاسخ درخور را میگرفت. چهار ماه تمام یک نبرد روز به روز در جریان بود، حکومت میخواست اعدام کند ولی نمیتوانست. بعد از مدتها بالاخره اطاق فکر رژیم تصمیم گرفت، ابتدا همانند کمپین نجات سکینه محمدی آشتیانی از صدا و سیماش استفاده کند، فیلم هایی تهیه کردند در مورد رامین و خانواده اش، سپس بی توجهی و

پوزخند زدن مردم را دیدند. نوشتند و گفتند مردم میخواهند حکم اجرا بشود و سپس در مقابل اعتراضات بین المللی و اعتراض مردم در ایران، سپاه تصمیم گرفت به سیم آخر بزند، هم زانیار و لقمان را که پرونده آنها در یک پروسه دیگری افتاده بود، به سلول انفرادی منتقل کرد و هم به مقر دو حزب دمکرات حمله کرد و با اعدام سه فعال سیاسی، خواستند نشان دهند هستند و میتوانند بکشند.

رژیم با اعدام سه فعال سیاسی دست به کاری زده بود که بگوید کمپین کردن برای نجات آنها بی فایده بود. در عین حال برای ساکت کردن مردم در پاسخ به این جنایت، حمله موشکی به اپوزیسیون را همان روز با فاصله چند ساعت انجام داد که بگوید توان نظامی و قدرت مقابله با مخالفینش را دارد. ناگفته نماند این اولین بار است که جمهوری اسلامی با موشک به اپوزیسیون خود حمله نظامی انجام میدهد. زیرا از این طریق میخواست مردم را مقهور قدرتمندی خود بکند. با شوک ترابی میخواست جامعه را مرعوب بکند. جمهوری اسلامی اگر این پاسخ را از اپوزیسیون و مردم نیگرفت هنوز میتوانست ادعا کند که احزاب جایگاهی ندارند و مردم مقهور سیاست حاکمان شده اند. اما اکنون تمام نقشه های شوک ترابی رژیم نقش بر آب شده است. نه فقط این بلکه حکومت در مقابل دچار شوک شد و دید که احزاب در کردستان نفوذ دارند و مردم متحدانه یک سیلی محکم و قاطع به گوش خامنه ای و سران سپاه و رئیس جمهور حکومت اسلامی زدند. در یک کلام، مردم پاسخ قاطع و روشنی به جمهوری اسلامی دادند. با این اعتصاب عمومی نشان دادند که جمهوری اسلامی با هیچ ترفندی امکان و توان مرعوب کردن مردم را ندارد. همینجا لازم به تاکید است بگویم این قدرتمندی نظامی نبود بلکه ترس از مرگ حتمی بود که جمهوری اسلامی را به صرافت چنین سیاست و تاکتیکی انداخت. با این حال مردم با این اعتصاب عمومی همبستگی و اتحاد بالایی از اراده و خواست خود را نشان دادند. فضای سیاسی جامعه کردستان و تاثیرات آن در ابعاد سراسری چنان موثر بوده است اکنون بسیاری از فعالین

سیاسی و اجتماعی به چنین اقدامی در بعد سراسری ایران را مورد بحث و بررسی قرار میدهند.

یک اهمیت دیگر این اعتصاب این بود که جامعه تحزب یافته از قدرت و توان بسیار بالاتر و هماهنگ تری برخوردار است و تحزب یکی از ابزارهای مهم مقابله با دشمنان است. زیرا روشن است بدون فراخوان احزاب سیاسی بویژه چپها و کمونیستها چنین پاسخ قاطع و هماهنگ و گسترده ای ممکن نبود. کسانیکه هنوز از جایگاه حزب و قدرت و تاثیرات آن غافل هستند بعد از این اتفاق قاعدتا باید متوجه این حقیقت شده باشند.

انترناسیونال: بجز رسانه های جمهوری اسلامی و رسانه های مجاز در داخل کشور، سازمان ها و احزاب اصلاح طلب در مورد این اعتصاب سکوت کردند. دلیل این سکوت را چه میدانید؟

محمد آسنگران: راستش را بخواهید اکنون پدیده ای قابل توجهی به اسم احزاب و سازمان اصلاح طلب وجود خارجی ندارند. همه آنها بعد از خیزش دیمه از اصولگراها، اصولگرا تر شده اند. نگرانی آنها از سقوط جمهوری اسلامی کمتر از اصولگرایان نیست. آنها طیفی پراکنده، بی افق و بی آینده هستند که بدون جمهوری اسلامی فضایی را با این شکل و شمایل کنونی اشغال نمیکند. در عین حال اصلاح طلبان اکنون یک کالای کهنه و مصرف شده هستند. آنهايي که هنوز خود را اصلاح طلب میدانند تاریخ مصرفشان بسر آمده و هیچ کس آنها را جدی نمیگیرد. ساکت بودن و نبودنشان اتفاقی در جامعه خلق نمیکند. حتی اصولگراهای مایوس هم آنها را جدی نمیگیرند. به همین دلیل تا کنون حاضر به معامله با آنها هم نیستند. وقتی که مردم با شعار "اصلاح طلب اصولگرا دیگر تمامه ماجرا" به خیابان آمدند تیر خلاص به این جنبش زدند. افراد پراکنده و بریده از این طیف هم بیشتر به صف ناسیونالیستهای ایرانی نزدیک شده اند. قبلا مشغول نبش قبر امامان "اصلاح طلب" شیعه و مناسک مذهبی بودند و میخواستند تفاسیر دیگری از اسلام و قرآن به خورد مردم

بدهند نگرفت. اکنون مشغول نبش قبر کوروش و داریوش هستند. آنهايي هم که در حاشیه جمهوری اسلامی مانده و مشغول رانت خواری هستند از ترس فرماندهان سپاه به خامنه ای نزدیک شده اند تا خود را ولایتمدار تر از هر کس دیگری نشان بدهند. طیفی هم هستند که مشغول غر و لند به اصولگراها هستند و جامعه هم گوش شنوایی برای آنها ندارد. بنابر این حرجی بر اینها نیست. سکوتشان طبیعی است بجز این غیر طبیعی بود. اکنون آنها هست و نیستشان تماما به ادامه جنایات دستگاه سرکوب و سپاه پاسداران گره خورده است. بعضی از "عاقلان" این طیف بعد از بیست سال تازه به این نتیجه رسیده اند که جمهوری اسلامی اصلاح بشو نیست.

ناسیونالیستهای ایرانی و عمدتا طیف راستهای سلطنت طلب و سکولار دمکرات و... هم در مورد اعتصاب عمومی مردم یا سکوت کردند یا با یک لفاظی آغشته به تبختر فقط در مورد اعدامها و حمله به اپوزیسیون حرف زدند چیزی در مورد اعتصاب عمومی مردم کردستان نگفتند. حتی رسانه های رسمی مانند بی بی سی و رادیو فردا و صدای آمریکا و... هم وقتی از این اعتصاب عمومی حرف زدند اسم احزاب چپ و کمونیست را خط زدند و آنرا آگاهانه به پای فراخوان احزاب ناسیونالیست نوشتند. بنابر این جبهه راست یا سکوت کرد یا جایی که حرف زد بخش عمده ای از حقیقت را سانسور کرد. تلاش جبهه راست قومی و ناسیونالیستهای ایرانی و رسانه های رسمی این بود که این حرکت را نه در ادامه جنبش دی ماه ۹۶ و تجمعات سرخ میروان و سندج، بلکه حرکتی قومی و ناسیونالیستی قلمداد بکنند. در حالیکه تاکتیک اعتصاب عمومی از سالها پیش هم تاکتیک چپها و کمونیستها بوده است. ناسیونالیستهای کرد همیشه خود را با نیروی مسلح تعدادی کرده اند. تازه بعد از چهل سال هنگامیکه ناسیونالیستها خواستند اهمیت شهر را بگویند گفتند اتحاد شهر و کوه! مصطفی هجری با صراحت بیشتری از بقیه اینرا گفت و کل حرکت مردم کردستان را قومی

بازگشایی مدارس! از محروم شدن کودکان از رفتن به مدرسه جلوگیری کنیم!

نسان نودینیان

از اول مهر بیش از ۱۳ میلیون دانش آموز کودک و نوجوان در سطح سراسری، و در شهرهای کردستان بیش از ۹۰ هزار دانش آموز به مدارس میروند. شادی دیدار، آشنایی و پیدا کردن همبازی و همکلاسی و عشق دوستی با بازگشایی مدارس در کودکان شکوفا میشود. تولدی دیگر و زندگی نو در ذهن خلاق آنها جا میگردد. شیرینی و شادی و خوشی روزهای بازگشایی مدارس برای کودکان و نوجوانان همین است. با قلبهای مهربان، دوستی و محبتهایشان را تقسیم میکنند. اما، این لحظات شیرین و دوستی و محبتها در قدم اول با سیستم نظام اسلامی - مذهبی لگدمال میشود. در دل این همه شادی در فضای مدارس جدایی جنسیتی و جدا کردن کودکان دختر و پسر اولین ضربات روحی را به آنان وارد میسازد. میگویند نظام اسلامی است، روسری و جدایی جنسیتی را باید رعایت کرد. کلاس درس، هنر و نقاشی و درس را از کودکان میگیرند. دخالت خفاش جهل و استبداد مذهبی وارد میشود. سالها زندگی خوب و موثر کودک بگروگان گرفته میشود، تا کودک خود را باز یابد و به مرور خلاف جریان در مسیر ارتقا و خلاقیت در مقابل این استبداد مذهبی بایستد. و این سبک زندگی میلیونها کودک در ایران است. در بطن این زندگی پر از تناقض اما، فشار واقعی تر تامین ادامه تحصیل و درس و دانش فعال و خلاق را تهدید میکند. مصائب این اوضاع و فلاکت بی شائبه اولین قربانیان را از درون کودکان گرفته است.

در چند سال گذشته ترك

تحصیل و کندن کودکان و نوجوانان از مدرسه در ابعاد وسیع ادامه دارد. فشار ادامه تحصیل نیز به مشکلات عدیده اقتصادی کارگران و مردم زحمتکش افزوده است. امسال در آستانه بازگشایی مدارس، شرایط اقتصادی بمراتب دشوار و سخت شده است. دلار از مرز ۱۵۰۰۰ تومان نیز گذشت. پایین بودن نرخ تومان برای توده های مردم زحمتکش و کارگران کاملا روشن است. افزایش روزمره و سرسام آور قیمت کالاهای مورد نیاز مردم. فقر و فلاکت بیشتر بر متن فلاکت گسترده و سازمان یافته ای که حکومت اسلامی بر مردم تحمیل کرده است. فشار سهمناک افزایش قیمت خرید لوازم التحریر بیش از ۶۰ درصد و فشارهای مضاعف بیشتر، پایین بودن قدرت خرید خانواده های کارگری و زحمتکشان و تهدید بیشتر محروم شدن کودکان آنها از تحصیل.

گام اول؛

از محروم شدن کودکان از رفتن به مدرسه جلوگیری کنیم!

تن دادن به این شرایط و قبول ساده ترین راه حل که کودکان اصلی ترین قربانیان آن هستند، ساده است. تصور يك دنیایی که با فشار اعتراض و مبارزه ادامه تحصیل و تامین امکانات برای کودکان را تحمیل کرد، عملی است. تحصیل رایگان، يك وعده غذای گرم و رایگان بودن تمام امکانات تحصیلی اعم از کتاب و لوازم التحریر و وسایل و ابزاری که هر فرد دانش آموز در جریان تحصیل به آنها نیاز دارد. ممنوعیت هر نوع اخاذی از والدین. تحصیل باید تماما رایگان باشد. يك وعده غذای گرم به همه دانش آموزان در همه سطوح تحصیلی. از ابتدائی ترین امکانات هر جامعه ای است که باید به وفور در اختیار کودکان و دانش آموزان قرار گیرد.

فراخوان به اعتراض و بدست گرفتن پرچم مطالبات طرح شده را

اعتصاب عمومی قدرتمند مردم کردستان پاسخ محکمی به جمهوری اسلامی بود

روز ۲۱ شهریور ۱۳۹۷ مردم در شهرها و روستاهای کردستان از جمله در سنندج، میوان، کرمانشاه، بانه، سقز، اشنویه، بوکان، مهاباد، پاوه، پیرانشهر، دزلی، سروآباد از توابع میوان، اورامان (هورامان) و بخشهایی از کامیاران، قصر شیرین، منطقه لیلخ، سرپل زهاب، قروه، ارومیه، سردشت و... دست به اعتصابی قدرتمند و یکپارچه زدند.

این اعتصاب عمومی شکوهمند در پاسخ به آدمکشی جمهوری اسلامی بود. جمهوری اسلامی روز ۱۷ شهریور سه جوان عزیز مردم، زانیار و لقمان مردی و رامین حسین پناهی را اعدام کرد. همان روز با موشک به مقرات دو شاخه حزب دمکرات کردستان حمله کرد و جان ۱۶ نفر را گرفت و تعداد زیادی را مجروح کرد. جمهوری اسلامی که همواره با زبان خون ریختن و سرکوب با مردم حرف زده است، اینبار نیز تقلا کرد با اعدام و جنایت، بیخالی خود مردم را مرعوب کند.

متعاقب این جنایات، احزاب اپوزیسیون مردم کردستان را به اعتصاب عمومی فراخواندند. جریانات چپ و کمونیست با اعلام يك فراخوان مشترك و دعوت مردم به اعتصاب عمومی در کردستان خواسته ها و مطالبات این اعتصاب را به اطلاع مردم رساندند.

ما میدانستیم که اوضاع عوض شده و مردم ایران به عینین در اعتراضات راهپیمایی های خود از دی ماه ۹۶ تاکنون هر روز در سراسر کشور، به جمهوری اسلامی نشان میدهند که عزم کرده اند این حکومت را بزیر بکشند و از جنایات و دوره ارباب به سر رسیده است. مردم کردستان از فراخوان

اعتصاب عمومی وسیعا استقبال کردند. علیه اعدام عزیزانشان به میدان آمدند. جنبشی وسیع و اجتماعی علیه اعدام را به نمایش گذاشتند. این جنبش تاثیرات دراز مدت تر و تعیین کننده تری در تاریخ سیاسی ایران و کردستان خواهد داشت. کردستان با پدیده شوم اعدام بسیار آشنا است، چه بسیار عزیزانی که بدست این حکومت جلا به قتل رسیده اند و چه بسیار اعتراضات و ابراز نفرت علیه اعدامها در کردستان و در ایران جاری بوده است. اما کمپین نجات رامین يك پدیده بسیار پیشرفته تر، وسیع تر و قویتر بود که حکومت را به تنگنای کامل انداخته بود.

مردم با این اقدام متحدانه و کم نظیر خود بپا خاستند و جنبش علیه اعدام اکنون بسیار جلوتر آمده و ادامه کمپین قوی و نفس گیر نجات رامین حسین پناهی، دست زدن به اعتصاب عمومی است. این پاسخ محکم و کوبنده مردم به اعدام فعالین سیاسی بود. مردم کردستان در ابعادی میلیونی امروز به جمهوری اسلامی اعلام کردند، اگر بکشید و جنایت کنید، فقط آتش خشم ما را شعله ورتر میکنید و روز سرنگونی و پایان دادن به این دستگاه جنایت اسلامی اتان را نزدیکتر میکنید.

اعتصاب عمومی در کردستان در عین حال درسها و تجارب دیگری برای همه مردم ایران به ارمغان آورد. اینکه میتوان در مورد مسائل مختلف اقدامات مشترك انجام داد. اینکه تحزب و سازمانیافتگی مهم است، اینکه جنبش علیه اعدام در ایران جنبشی است قوی و موثر و میتواند گلوئی حکومت اسلامی را بفشارد. در عین حال اتحاد و

همبستگی مردم کردستان علیه جمهوری اسلامی و اقدام مشترك احزاب سیاسی چپ و کمونیست در دفاع از مطالبات مردم تجربه موفقی را نشان داد که میتواند سرمشق فعالیت و مبارزه انقلابی برای ساختن آینده ای روشن باشد. این تجربه درسهای زیادی دارد. يك نتیجه فوری این اعتصاب همین امروز، روحیه بالا و احساس قدرت بیش از پیش مردم در مقابل دشمنانشان است. با این اعتصاب عمومی همان مردمی که در روز شنبه با اعدام سه انسان عزیز و با جنایت در کوبه، اشک ریختند و خشم عمیقی در گلو داشتند، امروز نفسی به راحتی کشیده و با قامتی افراشته به همدیگر میگویند ما بیشمارانیم و قدرت مردم لایزال است. و احزاب سیاسی چپ و کمونیست با اتکا به این قدرت عظیم اجتماعی میتوانند در امروز و در آینده ایران، بیش از پیش نقش ایفا کنند.

ما یکبار دیگر به مردم کردستان و فعالین این حرکت انسانی درود میفرستیم و دست همه انسانهای شریفی را میفشاریم که کمک کردند این پاسخ محکم مردم به رژیم اسلامی شکل عملی و اجرایی بخود بگیرد و اعتصاب عمومی با چنین وسعت و قدرتی برگزار بشود.

زنده باد

همبستگی مبارزاتی مردم!

زنده باد اتحاد مردم کردستان!

سرنگون باد

جمهوری اسلامی ایران!

کمیته کردستان

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۱ شهریور ۱۳۹۷

بگذاریم فرزندانمان ترك تحصیل کنند. سکوت و تن دادن به وضع موجود و فرستادن کودکانمان از پشت میزهای کلاس به اردوی کار و تبدیل کردن آنها به کودکان کار را با مبارزات سراسری و اعتراضات سراسری جواب بدهیم.

۲۵ شهریور ۱۳۹۷

۱۶ سپتامبر ۲۰۱۸

را در اختیار مردم قرار دهید. نسخه های نهایی طومارها را به ادارات آموزش و پرورش ببرید و از حکومت اسلامی و نهادهایش بخواهید که به این اعتراضات برای تامین این مطالبات جواب بدهند.

با هر قدرت و نیرو و امکاناتی که در سه دهه گذشته در عرصه مبارزه را بدست آورده ایم استفاده کنیم. نباید

در اشکال مختلف باید بر افراشت. یکی از شیوه های این اعتراضات جمع آوری طومار در اشکال سراسری در شهرها و محلات است. در این طومارها مطالبات تامین تحصیل رایگان و برخورداری کودکان از تمام امکانات تحصیلی و تفریحی شعار و مطالبه ای همه گیر و توده ای است. این طومارها را تهیه کنید. در مراکز و میدانهای شهرها نسخه هایی از آن

شما رفتنی هستی! گزارشی از نزدیک در مورد اعتصاب عمومی در سنندج

گزارش زنده ای از یکی از فعالین حزب کمونیست کارگری از اعتصاب عمومی در سنندج ۲۱ شهریور

من از شهر سنندج این گزارش را میفرستم. راستش اول خودم هم با تردید به این فراخوان نگاه میکردم و فکر نمیکردم با این همه قدرت و اتحاد و همبستگی مردم وارد این اعتصاب عمومی شوند. من فکر میکردم با توجه به نزدیک شدن روزهای باز شدن مدارس ممکن است بازار راحت تن به بستن مغازه ها ندهد. در بهترین حالت تلاشمان را کردیم که اعتصاب موفق بشود اما ارزیابی ما این بود ممکن است پنجاه، شصت درصد به اعتصاب پیوندند. اما در سنندج دیدم که مردم یکپارچه پاسخ مثبت داده اند. رفتیم و این شهر را گشتیم این گزارشی از نزدیک و ملموس از اعتصاب عمومی در سنندج است. امروز این مراکز کاملاً تعطیل بود:

بازار تاناکورا کاملاً تعطیل بود انتهای خیابان شهدا، خیابان شاهپور، خیابان بازار سنتی آصف، فردوسی، ششم بهمن، خیابان غفور و تعدادی دیگر از خیابانهای اصلی و فرعی کاملاً تعطیل است. بقیه خیابانها ۸۵ تا ۹۰ درصد تعطیل بودند. در فردوسی و آصف نیروی انتظامی فشار می آوردند مغازه ها را باز کنند. اما مردم به این تهدیدات و حرفها وقعی ننهادند.

دفاتر پیشخوان که بخشی از کار ادارات شهر را انجام میدهند عمدتاً تعطیل بود. شهرک

روحیه همبستگی و مبارزاتی مردم در حد بسیار بالایی است. مردم نمیترسند. حتی جواب مامورین دولت را هم نمیدهند و اگر لازم به جواب باشند تند در مقابل آنها می ایستند. فراخوان اعتصاب عمومی بسیار بجا و موثر بود. اکنون فضای شهر پر از شادی و شور و احساس قدرت و موفقیت است.

سنندج، آسو
۲۱ شهریور

پیام حزب کمونیست کارگری به مردم کردستان

زنده باد اتحاد و همبستگی و روحیه روزمنده شما مردم آزادیخواه کردستان

اعتصاب عمومی یکپارچه و سراسری امروز شما در شهرهای مختلف کردستان، که علیه جنایات جمهوری اسلامی صورت گرفت، نقطه درخشان دیگری در مبارزات قهرمانانه شما علیه ستم و سرکوب و بیعدالتی و علیه حکومتی است که از روز سر کار آمدن تا امروز مشغول ظلم و جنایت بوده است. علیه حکومتی است که در روزهای گذشته سه جوان عزیزتان را پس از شکنجه در زندانهایش اعدام کرد. اعتصاب سراسری شما اعتراضی به اعدام، به سرکوب، به ۳۹ سال ظلم و فقر و ستم و علیه حکومتی مذهبی و ضد زن و عقب مانده است که با هر جلوه ای از شادی و خوشبختی مردم دشمنی دارد. علیه حکومت مشتکی دزد و جانی است که کلیه امکانات این جامعه را صرف مفتخوری و گله آخوند و موسسات مذهبی و ترور و سرکوب و تحمیل کرده است.

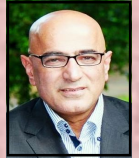
ثابت شده است. اما اعتصاب امروز شما، یکپارچه تر، فراگیرتر و قدرتمندتر از همیشه بود. اعتصاب امروز شما بیانگر عزم و اراده تازه ای در مسیر مبارزه برای سرنگونی حکومت است و تأثیرات عمیقی در صحنه مبارزاتی سراسر کشور بجای خواهد گذاشت. شما را تهدید کردند، فعالین را دستگیر کردند، مقرات نیروهای اپوزیسیون در کردستان عراق موشک پرانی کردند و زندانیان را به قتل رساندند تا روحیه مبارزاتی شما را در هم بشکنند اما طوفان درو کردند. فرماندهان حکومت بدنبال جنایات اخیر رجزخوانی کردند. اما اعتصاب امروز شما که در پاسخ به فراخوان احزاب و نیروهای اپوزیسیون صورت گرفت، مشت محکمی به دهان همه آنها بود. حکومت در اوج ضعف و زبونی، فکر میکرد میتواند با جنایاتش قدرتمایی کند، جلو رشد فضای اعتراضی در جامعه را بگیرد و مردم را مرعوب کند، اما خود را بیش از پیش در محاصره خشم و اراده انقلابی مردم دید.

شما تجربه مبارزاتی گرانبهایی دارید و در مقاطع مختلف در آزمون های دشواری قرار گرفته اید و تصمیمات تاریخی مهمی گرفته اید. تحصن ۲۶ روزه در سنندج و کوچ تاریخی مردم مریوان تا مقاومت مسلحانه طولانی مدت و برگزاری اول مه های باشکوه و جشن های آدم برفی در دفاع از کودکان و صدها تحصن و تجمع و اعتصاب و اعتراض، گوشه ای از مبارزات شکوهمند و جسورانه شما در مقابل حکومت ددمنش اسلامی بوده است. اعتصابات عمومی متعددی نیز در کارنامه مبارزاتی شما از جمله اعتصابات ماههای اخیر علیه کشتار کولبران

صغیر کریمی از طرف
حزب کمونیست کارگری ایران

۲۱ شهریور ۱۳۹۷
۱۲ سپتامبر ۲۰۱۸

**دور نیست روزی که جمهوری اسلامی به قدرت انقلاب و قیام ما مردم بزیر کشیده شود.
نبرد نهائی در راه است.
خود را برای این نبرد آماده کنیم!**

نسان نودینیان

نگاه هفته:

مجموعه اخبار و گزارشات هفته
از شهرهای کردستانعلیه اعدام!
سخنی در باره
هولوکاست دهه ۶۰

در ۲۱ شهریور ۹۷ ما شاهد یکی از بزرگترین اعتصابات توده ای، در شهرهای کردستان و چند شهر دیگر از استانهای کرمانشاه و آذربایجان غربی بودیم. مردم یکپارچه علیه اعدام و حکومت اسلامی دست به اعتصاب عمومی زدند.

اعدام زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ هولوکاست حکومت اسلامی بود که طی آن به فرمان خمینی جلال، چندین هزار نفر از زندانیان سیاسی و عقیدتی در زندانهای نظام جمهوری اسلامی ایران در ماههای مرداد و شهریور ۱۳۶۷ به شکلی مخفیانه اعدام و در گورهای دسته جمعی دفن شد.

جمهوری اسلامی در کردستان مرتکب جنایتهای بیشماری شده است. لشکرکشی و میلیتاریزم، بمباران و توپ باران، اعدام های دسته جمعی در شهرهای پاوه، میروان، سنندج، سقز و مهاباد، و اعدام ده ها نفر از فعالین سیاسی در زندانها در دهه شصت، پرونده جنایت و کشتار جمهوری اسلامی در کردستان سنگین و سیاه است.

جنایت جمهوری اسلامی مربوط بگذشته نیست. جنایات و کشتار این رژیم باید در نزد مردم تبدیل بدادخواهی های حق طلبانه شود. دادخواهی از جنایت بی شمار جمهوری اسلامی در کردستان امری عملی و قابل دسترس است.

روشن کردن و ثبت نام اسامی کامل اعدامی ها و زندانیان سیاسی در قتل عام های دهه شصت در زندانها که جانباحته اند، ثبت اسامی و تعداد آنها، اطلاعات مربوط به کسانی که در بمباران های شیمیایی جنگ ایران و عراق جان باخته اند، کسانی که در اثر میلیتاریزم و حمله ارتش و نیروهای سپاه پاسداران و اطلاعات رژیم اسلامی هدف گلوله قرار گرفته اند، اسامی اعدام های دسته جمعی که

از مرداد ماه ۵۸ شروع شد و دسته دسته در شهرهای پاوه، سنندج، میروان، سقز و مهاباد بجوخه اعدام سپرده شدند.

در چند سال گذشته، خانواده ها و بازماندگان قربانیان دهه شصت، وابستگان کلیه افرادی که بدست جلالان حاکم اعدام و شکنجه شده یا به زندان افتاده و زندگیشان تباه شده است، همه زندانیان سیاسی، فعالین جنبش علیه اعدام، فعالین جنبش برای آزادی زندانیان سیاسی، و همه مردم آزاده ایران خواهان روشن شدن پرونده جنایات حکومت و محاکمه کلیه آمرین و عاملین این جنایات هستند.

در کردستان پتانسیل بالایی برای سازماندهی دادخواهی کشتار و جنایت علیه جمهوری اسلامی وجود دارد. ما بارها از داخل زندان ها و بیرون از زندان ها شاهد نامه های دادخواهی زندانیان و خانواده هایشان بوده ایم. ما بارها شاهدیم که مردم در اعتراض به اعدام مقابل زندانها تجمع و در چند مورد موفق به توقف اعدام شده اند، ما شاهدیم مردم شهرهای کردستان بشکل دسته جمعی برای آزادی زندانیان طومار امضا کرده اند، ما شاهدیم که مردم در شهرهای کردستان از خانواده زندانیان سیاسی حمایت کرده و آنها را مورد پشتیبانی های همه جانبه قرار داده اند.

امر مردم در شهرهای کردستان ایجاد سدهای محکم علیه حضور نیروهای رژیم اسلامی و حمایت از فعالین سیاسی و مبارزاتی بوده است.

در شرایطی که، کشمکش میان داوردسته های حکومتی در ارتباط با کشتارهای دهه شصت و اعدام و قتل عام ها در زندانها، بالا گرفته و ناگزیر به افشای گوشه ای از جنایات خود شده اند. و در شرایطی که جنبش دادخواهی در تهران و دیگر شهرهای رو به گسترش است، مردم کردستان میتوانند با اقدامات ابتکاری برای گسترش این جنبش

وارد کارزار مشخصی شوند.

ایجاد نهاد و شبکه های دادخواهی تحت نام "جنبش دادخواهی"

تهیه لیست اعدام ها و کسانی که در شهر و روستاهای کردستان جان خود را از دست داده اند.

شبکه های جنبش دادخواهی متکی به میدیای اجتماعی و باز کردن ستون اسامی اعدامی ها، کشته شدگان میلیتاریزم نظامی جمهوری اسلامی در کردستان. کشته شدگان جنگ ایران و عراق.

کمک و حمایت و پشتیبانی از زندانیان قدیمی و جان بدر برده از اعدام برای تهیه طومار دادخواهی از کسانی که در زندانهای جمهوری اسلامی مرتکب جنایت شده اند. همه اطلاعات در مورد کشتارهای دهه شصت باید علنی بشود و در اختیار جامعه قرار بگیرد. تعداد قربانیان، اسامی آنان، تاریخ و چگونگی بقتل رسیدن و محل خاکسپاریشان باید اعلام بشود.

ایجاد شبکه وسیع دیوار نویسی در شهر و روستاهای کردستان با شعار "مردم ایران نه می بخشند و نه فراموش میکنند."

نامه زانیار به خواهرش "دیده"

"دیده ام همه هستیم ازتوخواهشی دارم که اگر بیداری بینمان نبود برانتمام و کینه بخاطر متحمل شدن این شکنجه ها و زندان ها و حکم ناعادلانه و غیرانسانی رادر دل خودنکاری به دنیایی بهتر از امروز ببانندیش که در آن ارزش انسان نه رنگ پوستش است نه مذهب و نه جنسیتش است."

کمپین نجات هوشمند علیپور
سازمان عفو بین الملل، تحت

فشار گذاشتن زندانیان سیاسی و اخذ اعترافات اجباری را محکوم کرد.

سازمان عفو بین الملل روز ۲۰ شهریور ۱۳۹۷، طی بیانیه ای در رابطه با شکنجه و اعتراف اجباری هوشمند علیپور و محمد استادقادر دو زندانی سیاسی در کردستان توسط مسئولین قضایی ایران خواهان اقدام فوری شد.

در بیانیه عفو بین الملل آمده است "روز ۲۹ مرداد ۱۳۹۷، تلویزیون رژیم ایران اظهارات دو جوان ۲۴ و ۲۵ ساله به نام های محمد استادقادر و هوشمند علی پور را پخش کرد که به عملیات مسلحانه در خاک ایران اعتراف می کردند. این زندانیان از دسترسی به وکیل انتخابی شان محروم مانده اند و تماس محدودی با خانواده هایشان داشته اند."

در بخش دیگری از بیانیه در رابطه با بازداشت این دو زندانی آمده است "روز ۱۲ مرداد، هوشمند علیپور و محمد استادقادر در نزدیکی شهر سقز در استان کردستان توسط نیروهای امنیتی به ظن مشارکت در حمله نظامی به یک پایگاه امنیتی در آن شهر بازداشت شدند. محمد استادقادر در جریان بازداشت مورد اصابت گلوله قرار گرفت و زخمی شد اما از مراقبتهای پزشکی محروم مانده است. هر دو به محلی نامعلوم انتقال داده شده و از دسترسی به خانواده و وکیل محروم شدند."

عفو بین الملل در بیانیه خود ضمن اشاره به تماس تلفنی هوشمند علیپور یکی از زندانیان با خانواده اش اعلام کرد "هوشمند علیپور در تاریخ ۱۰ شهریور موفق شد با خانواده اش یک تماس تلفنی بگیرد.

او در خلال این تماس گفت که ابتدا او و محمد استادقادر به بازداشتگاه مرکزی بانه منتقل شده بودند و در آنجا برای دادن اعتراف تحت شکنجه قرار گرفته اند. او به خانواده اش گفت که فقط به خاطر رهایی از شکنجه بیشتر اعتراف کرده است. هوشمند علیپور همچنین گفت که در روز ۹ شهریور با یک وکیل تسخیری ملاقات داشته و اکنون به بازداشتگاه مرکزی سنندج منتقل شده است."

عفو بین الملل از اتهامات عنوان شده علیه هوشمند علیپور و محمد استادقادر اطلاعی ندارد اما با توجه به ماهیت ادعاهای وزارت اطلاعات و اعترافات تلویزیونی پخش شده نگران است که این اتهامات مربوط به جرایمی شوند که مجازات اعدام به همراه داشته باشد.

بیانیه عفو بین الملل درباره
اعترافات اجباری

بخشهایی از بیانیه عفو بین الملل درباره اعترافات اجباری هوشمند علیپور و محمد استاد قادر از سوی صدا و سیما ایران. روز جمعه (۱۲ مرداد ۹۷ / ۳ اگوست ۲۰۱۸) دو پیشمرگه پارت آزاد کردستان به نام های "هوشمند علی پور" معروف به سمکو اهل سردشت و "محمد استاد قادر" معروف به آواره و اهل سقز از سوی نیروهای امنیتی حکومت ایران به اتهام شرکت در حملای به اداره آگاهی سقز اسیر شدند.

در تاریخ ۱۶ مرداد ماه و تنها پس از ۴ روز از اسارت، اعترافات اجباری این دو پیشمرگه پارت آزادی کردستان در بخش اخبار شبانگهای ۲۰:۳۰ شبکه خبر ایران پخش شد.*

تمام آمرین و عاملین

جنایات اخیر جمهوری اسلامی

در سرکوب اعتراضات مردم،

باید دستگیر و علنا محاکمه شوند!

کلیه بازداشت شدگان اعتراضات اخیر

و کلیه زندانیان سیاسی

باید فوراً و بدون قید و شرط و بدون

تشکیل پرونده قضایی آزاد شوند

نامه چند تن از زندانیان سیاسی در محکومیت اعدام زانیار و لقمان مرادی و رامین حسین پناهی

بدعتی دوباره در راه آزادی، عدالت و برابری
واقعه شنبه ۱۷ شهریور بود. از روز چهارشنبه بلافاصله بعد از ملاقات‌ها تمام تلفن‌های زندان (کلیدی بندها) قطع و تمام تردها (حتی به بهداری) به بهانه‌های مختلف کنسل شده بود. ابتدا زانیار و سپس لقمان را به اسم مدیریت صدا زند. تا این جا چندان غیرعادی نبود. حتی ممنوعیت هواخوری بندهای مجاور که همیشه سر و صدایشان را می‌شنیدیم و حال نمی‌شنیدیم را هم غیر عادی تلقی نمی‌کردیم. (تا ساعت سه و چهار بعد از ظهر که زانیار و لقمان هنوز بر نگشته بودند، تاخیر چندان غیرعادی نبود). ولی از ساعت چهار و نیم به بعد نگرانی‌ها شروع شد و همی موارد بالا در کنار هم واقعه‌ی شومی را خیر می‌داد. داستان برخورد کامیون با کابل‌های تلفنی زندان، که نگهبان‌ها می‌گفتند، قبلا هم با زندان با جنایاتی همراه بوده، و این خود نگرانی‌ها را افزایش می‌داد. تنها امیدواری مان این بود که پرونده‌ی آنها نقص خورده بود و تازه برای تعیین شعبه به دادستانی سندانج رفته است. یعنی عملاً تعیین تکلیف نشده، غافل از این که مار به

دوشان حاکم برای بقای‌شان مغز جوانان دیگری را می‌خواستند. و دادگاه و قضایه ضحاکیان که ماده و قانون و آیین دادرسی نمی‌شناسند !!! ...
داستان کشتار و قتل عام زندانیان در مرحله پایانی همی دیکتاتورها همیشه قابل پیش‌بینی و در تقدیر بوده و هست ... وای بر مردمی که از کشتار هم‌نوعان‌شان بترسند و عقب بکشند. آن‌جاست که جنایت‌کاران را بر جنایت‌هایشان مصمم‌تر کرده‌اند و آدرس سرکوب و جنایت بیشتر را داده‌اند و خوشا به حال مردمانی که جوانان و فرزندان‌شان مثل زانیار، لقمان و رامین (در اوج عشق به زندگی) سرفرازانه «بر سر دار شدن» را می‌پذیرند. تا ریشه‌های این چوب‌های دار را که بر فراز آسمان خلق‌مان برافراشته‌اند را برکنند !!! ...
و ما زندانیان و هم‌بندیمان آنها کمربندها را محکم کرده و آماده‌ی موج بعدی و شاید آخرین اعداها در مرحله پایانی هستیم. و چه افتخاری بالابلندتر از این که ما آخرین اعدامی‌ها بوده و پس از ما دیگر هرگز جوانان‌مان با چوبه‌های دار مواجه نخواهند بود !!! ...

و آیا برای همی دنیا همین یک دلیل (در میان انبوه دلایل) کافی نیست که وقتی پائترین جوانان این سرزمین، امثال زانیار و لقمان و رامین و ... به ریسمان‌های مرگ سپرده می‌شوند، معنایش این است که این نظام به هیچ ترتیبی قابل اصلاح نیست!!! ...
و هم از این رو همی کسانی که دستی در ایجاد این توهم داشته‌اند و از «وضع بدتر» می‌ترسانده‌اند، باید بگویند منظورشان کدام وضع بدتر است؟؟؟
ما هم‌بندیمان این سه شهید سربدار و سرفراز ضمن محکوم کردن این جنایت و آرزوی صبر و بردباری برای خانواده و عزیزانشان معتقدیم که خون آنها راه‌گشای طلوع آزادی و عدالت و برابری برای خلق در زنجیرمان خواهد بود.

زندانیان سیاسی گوهردشت کرج
۲۱ شهریور ۱۳۹۷

آرش صادقی، ابراهیم فیروزی، پیام شکیبا، پیروز منصور، سعید شیرزاد، سعید ماسوری، جواد فولادوند، حسن صادقی، مجید اسدی، محمد بن‌زاده امیرخیزی

تفسیر کرد. اما چپها و کمونیستها همیشه اتکا و مرکز ثقل قدرتشان شهر و نقش جنبشهای اجتماعی و طبقاتی بوده است.
در این حرکت دو سیاست و دو جنبش اجتماعی با خواستگاهها و مطالبات متفاوت علیه جمهوری اسلامی قد علم کردند. چپها و ناسیونالیستها.

ناسیونالیسم کرد با اتکا به تفسیر خود که اتحاد شهر و کوه را سر داد (شار و شاخ) منظور ناسیونالیستهای کرد از گفتن شاخ اشاره ای به نیروی مسلح شان است که در چند سال اخیر دستمایه معاملات منطقه ای و اقلیمی شده است و قبلا به این موضوع بطور مفصل پرداخته ام که همه احزاب ناسیونالیست کرد منطقه در بین قدرتهای منطقه ای و جهانی تقسیم شده اند. اما کمونیستها و چپها مطالبات مشخصی را در این حرکت نمایندگی کردند که قبلا به آن اشاره کردم. علاوه بر خواسته های این اعتصاب همبستگی مبارزاتی مردم کردستان با دیگر شهرهای ایران یکی از مهمترین سیاستهای بود که کمونیستها بر آن تاکید نمودند. حمایت احزاب چپ و شخصتهای کمونیست و آزادیخواهان در بعد سراسری و همدلی و حمایت فعالین سیاسی و مدنی در ابعاد سراسری از این اعتصاب عمومی تا حدود زیادی این توقع را پاسخ داد.

انترناسیونال: این اعتصاب چه دستاوردهایی داشت و چه نتایجی از آن میتوان گرفت؟

محمد آسنگران: اتحاد و همبستگی مردم در يك اقدام هماهنگ و قدرتمند يك دستاورد بسیار مهم مردم در این اعتصاب بود که بیش از پیش به قدرت خود پی بردند و آنرا در تجربه عملی دیدند. در شرایط سیاسی کنونی يك بار دیگر نشان دادند که جمهوری اسلامی هیچ جایگاه و پایگاهی ندارد. مردم با این اقدام سراسری در کردستان نشان دادند که دردی مشترک دارند و راه حلی

اعتصاب عمومی کردستان ..

صفحه ۲

که باید این درد را برطرف کند اتحاد مبارزاتی خود آنها است. یکی از نتایجش این بود که وجود جمهوری اسلامی به عنوان رژیمی فاسد، ارتجاعی و خونریز حافظ سرمایه داران و باعث و بانی ادامه تمام مصائب موجود جامعه است. مردم پیش از پیش به این نتیجه رسیدند که برای رهایی از فقر و نابرابری و ستمگری و پایان دادن به کشتار مخالفین باید در قدم اول جمهوری اسلامی را سرنگون کنند. اتحاد و همبستگی اگر در ابعاد کردستان اینقدر مهم و تعیین کننده است بدون شك این اتحاد و همبستگی در ابعاد سراسری بسیار با اهمیت تر و تعیین کننده تر است که مردم بتوانند از شر کل این دستگاه جنایت خلاص بشوند.

يك نکته مهم و قابل توجه دیگر اینکه همه اقشار و فعالین اجتماعی و سیاسی در خارج و داخل دیدند و متوجه شدند که احزاب سیاسی جایگاه و موقعیت بسیار مهم و تاثیر گذاری دارند. کسی اگر بخواهد سنگی روی سنگ بگذارد و اقدامی در جهت قدرتمند کردن جنبشهای اجتماعی انجام بدهد راهش این است که باید متحزب بشود. اما پیام مهم و اصلی این اعتصاب عمومی این بود که جنبشی قوی و تعیین کننده حول مخالفت با اعدام مبارزه با جمهوری اسلامی در ایران شکل گرفته است و این جنبش و این خواست میلیونی را در کردستان مشاهده کردیم. بنابر این نقش تاریخی و مهمی که این اعتصاب عمومی داشت و در آینده ایران تاثیرات تعیین کننده ای دارد این بود که مخالفت با مجازات اعدام اکنون يك جنبش توده ای و قوی در ایران است. بدون شك میتوان امیدوار بود که با سرنگونی جمهوری اسلامی هیچ کس و هیچ دولت و حزبی توان و جرات اینرا نداشته باشد که از مجازات اعدام دفاع کند. تاریخ سیاسی ایران میبرد که برای همیشه پایانی بر مجازات اعدام بگذارد.

زندانی سیاسی آزاد باید گردد

دیکتاتورها از آزادی اندیشه و حشت دارند. زیرا پاسدار سلطه اقلیت چپاولگر بر اکثریت مردمند. اولین گام انقلاب مردم در همه جا گشودن در زندانهاست. انقلابی که در ایران آغاز شده با اعلام قانون آزادی بی قید و شرط عقیده و بیان و تشکل، برای همیشه به دوران زندان و زندانهای سیاسی پایان خواهد داد. با سرنگونی توحش اسلامی سرمایه داران، عزیزان در بند را از چنگ دژخیمان رها خواهیم کرد و جامعه ای انسانی و آزاد و برابر را پی خواهیم ریخت.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!
حزب کمونیست کارگری ایران

اعتصاب عمومی شورانگیز در کردستان و استیصال حکومت اسلامی

همانطوریکه همگان شاهد بودیم، روز چهارشنبه مردم شهرهای کردستان به گونه ای شورانگیز با شرکت دراعتصاب عمومی که در صدر تمامی اعتصابات گذشته در کردستان قرار دارد، نقش و رسالت تاریخی خود را همچون همیشه بنمایش گذاشتند. برای هیچ انسان آزاده ای جای ذره ای تردید نبود که مردم مبارز شهرهای کردستان پاسخ محکم و دندان شکنی به قاتلان طناب بدست و به فرماندهان و عریبه کشان مفلوک و درمانده حکومت اسلامی خواهند داد.

این اعتصاب یک حرکت سیاسی متحد و یکدست توسط مردمی بود که از همان ابتدای ظهور وحش اسلامی در ایران آنرا دفع کرده بودند و این اعتصاب به سران و مقامات درمانده و مستاصل حکومت اسلامی نشان داد که مردم شهرهای کردستان همراه و هماهنگ با اعتراضات سراسری مردم در کل کشور، عزم جزم کرده اند که نظام به بن بست رسیده و در حال فروپاشی اسلامی را بزیر بکشند.

مردم کردستان با اعتصاب شکوهمند خود در بسیاری از شهرها از جمله در سنندج، مریوان، کرمانشاه، بانه، سنقر، اشنویه، بوکان، مهاباد، پاره، پیرانشهر، دزلی، سروآباد از توابع مریوان، اورامان (هورامان) و بخشهایی از کامیاران، قصر شیرین، منطقه لیلخ، سرپل زهاب، قروه، ارومیه، سردشت و... نشان دادند که میتوانند همراه با مردم سراسر کشور، با دست بردن به اعتصابات از این دست و ادامه اعتراضات در کف خیابانها متحدانه حکومت اسلامی را بزیر بکشند و به عریبه کشی آدم کشان اسلامی پایان دهند.

با پشت سر نهادن این اعتصاب شورانگیز، اوضاع امروز و روزهای آینده مطلقا قابل بازگشت به دیروز و روزهای قبل از آن نخواهد بود. مردم آزاده و مبارز کردستان با این حرکت یکپارچه فصل دیگری از تاریخ

مبارزاتی متحدانه خود علیه جنایتکاران اسلامی حاکم بر ایران را برای پیشرویهای بعدی رقم زدند. مردم شهرهای کردستان با این تلاش بی نظیر نشان دادند، که در چنین ظرفیتی خانواده های رامین حسین پناهی، زانیار و لقمان مرادی را در آغوش پر محبت خود قرار خواهند داد.

اکنون با انجام این اعتصاب تاریخی، موفق و باشکوه که بوضوح استیصال و درماندگی حاکمیت و قداره بندانش را نمایان ساخت، راه برای موفقیتها و تعرضات بعدی هموارتر شده است. بی گمان در ادامه حرکتهای اعتراضی علیه باندا و دسته جات اسلامی حاکم و برای پایان دادن به نظام اسلامی غارت و چپاول، شاهد اعتصابات گسترده در مراکز تولیدی عظیم تری چون صنعت نفت و دیگر بخشهای کلیدی در سراسر کشور خواهیم بود.

۲۱ شهریور ۱۳۹۷

نامه زانیار به خواهرش دیده:

"دیده ام، همه هستیم، از تو خواهشی دارم که اگر دیداری بینمان نبود بذرانتقام و کینه بخاطر متحمل شدن این شکنجه ها و زندان ها و حکم ناعادلانه و غیرانسانی را دردل خود نکاری، به دنیایی بهتر از امروز ببانندیش که در آن ارزش انسان نه رنگ پوستش است نه مذهب و نه جنسیتش است". برگرفته از صفحه فیسبوک دوست گرامی JalehBP

.....

زانیار در این نامه نکاشتن بذر انتقام (بعنی حرکت متقابل به مثل همچون عمل وحشیانه ای که در حق به خود او از جانب یک دستگاه دولتی انجام شد (را به خواهرش "دیده" توصیه میکند. در این پیام پایان دادن به پدیده قتل و کشتن انسان نهفته است.

در پیام زانیار مفهومی فراتر از

یک توصیه به خواهرش را میتوان دریافت.

او بر این باور بوده است که به دنیایی بهتر از امروز ببانندیش. یعنی پایان دادن به قتل عمد دولتی، یعنی نهادینه شدن ارزش جان انسان برای نسل های آینده، یعنی اندیشیدن به دنیایی بهتر که در آن جان هیچ احدی گرفته نشود. دنیایی که به گفته زانیار ارزش انسان نه رنگ پوستش است نه مذهب و نه جنسیتش است.

در اندیشه زانیار در همین چند جمله، میتوان براحتی عمق نگاه انسانی او را (که جریانات ناسیونالیست میکوشد اعدام او و دیگر زندانیان سیاسی در کردستان را "کردی"، "محللی" و ناسیونالیستی، وثیقه ای برای رسیدن به اهداف و افق امتحان پس داده شان نظیر احزاب و جریانات ناسیونالیست و مذهبی در کردستان عراق مشاهده کرده ایم) بخوبی دریافت.

نمیتوان در روز روشن و در مقابل چشمان باز و افکار تیز و روشن مردم و برای دست یابی به اهدافی که تاریخ مصرف آن گذشته است خود را صاحب یک یا چند زندانی سیاسی اعدام شده "کرد" محسوب کرد در حالیکه پیام عمیقا انسانی زانیار و زانیارها مبنی بر ("به دنیایی بهتر از امروز ببانندیش که در آن ارزش انسان نه رنگ پوستش است نه مذهب و نه جنسیتش است"). درست در مقابل افق و اهداف به بن بست رسیده احزاب و جریانات ناسیونالیست و دینی کرد قرار دارد.

۲۳ شهریور ۱۳۹۷

رژه شکست خوردگان!

بعد از انجام موفقیت آمیز اعتصاب سراسری ۲۱ شهریور در شهرهای کردستان و کسب پیروزی بزرگ مردم در مقابل وحش اسلامی در اعتراض به قتل عمد دولتی و در اعتراض به کشتار، رژیم اسلامی

یادشتهای هفته

عبدل گلریان

یک رسانه معین مهر یا علامتی که حق امتیاز آن رسانه نظیر (تلویزیون، روزنامه و...) است روی آن وجود دارد. این یک حق طبیعی هر نهاد، رسانه یا ارگانی است که آنرا راه اندازی کرده است و یا صاحب امتیاز آن است اما کوبیدن مهر و علامت بر روی تصاویر اعتراضات و تجمعات مردم و یا ویدئوهایی که از حرکتهای مختلف در داخل کشور ارسال میشوند را نمیتوان با هیچ دلیل و برهانی توضیح داد.

برای مثال در جریان اعتصاب عمومی روز چهارشنبه، یا قبل تر از آن تجمعات اعتراضی در مریوان تعداد زیادی از این تصاویر و کلیپ ها توسط برخی افراد با هر نام و نشانی که خود برگزیده اند لاک و مهر شده بود.

این اختصاصی کردن بویژه تا جاییکه به اعتراضات و تجمعات در داخل کشور مربوط میشود کار صحیحی نیست. این روش قبل از هر چیز گویای نوعی تملک و تصرف بر آن تصویر و بر آن کلیپ است. اشکال دیگر این است که ممکن است کسی تمایل و علاقمند به پخش و اشتراک گذاری آن تصویر لاک و مهر زده شده برای دیگران نباشد و این سبب میشود آن تصویر تنها در یک محدوده اختصاصی و فقط برای آن جمع قابل استفاده باشد. معنی این کار این است که آن جمع و یا گروهی که آرم و مهری بر آن زده اند خود را صاحب امتیاز آن موضع در تصویر معرفی میکنند

۲۲ شهریور ۹۷

چرا اختصاصی؟

بسیاری از کاربران شبکه های اجتماعی با این پدیده روبرو هستند که بعضا روی تصاویر اعتراضات مردم یا بر ویدئوهای فرستاده شده از داخل کشور، هنگامیکه در اختیار فرد یا جمعی در خارج از کشور قرار میگردد اسم یا نام بخصوص آن جمع روی آن حک میشود. و شاید برای بسیاری جای سؤال باشد که معنی این کار چیست؟

شخصا برابم قابل درک است که

۲۲ شهریور ۹۷

اطلاعیه های حزب کمونیست کارگری

اعتراضات کارگران ایران
پولین، شهرداری آبادان و
پتروشیمی فجرتجمع اعتراضی کارگران
ایران پولین در رشت

روز ۲۵ شهریور حدود ۲۰۰ کارگر بازنشسته ایران پولین در اعتراض به عملکرد سهامداران عمده این کارخانه در عدم توزیع حق سهام کارگران دست به تجمع در برابر این واحد زدند. به گفته این کارگران که همگی در حال بازنشستگی هستند، از سال ۶۷ سهامی به ۱۱۶۰ کارگر شاغل این کارخانه واگذار شد اما طی این همه سال هیچ سودی به آنها پرداخت نشده است. این در حالی است که بخش زیادی از ماشین آلات قابل استفاده ایران پولین اخیراً بدون اطلاع کارگران سهامدار به بهانه مستهلک بودن به فروش رسیده است. هرگاه کارگران برای سود سهام خود مراجعه کرده اند با اعتراض مدیریت و اینکه کارخانه سودی نداشته بوده است، پاسخ گرفته اند. در عین حال مدیریت بارها از منابع سرشار کارخانه و افزایش سرمایه گذاری و میزان سوددهی آن گزارش داده است. سهامداران اصلی ایران پولین شرکت سرمایه گذاری بانک ملی، مدیریت سرمایه گذاری بانک ملی و شرکت سرمایه گذاری بانک ملت و صادرات هستند. ایران پولین نمونه بارزی از بساط دزدی و چپاول در کارخانجات از طریق فروش سهام کارخانه به کارگران با توهم شریک کردن آنها در سود کارخانه و بالا کشیدن اندک پس اندازهای آنان است. دزدی و اختلاس و به حراج گذاشتن سهام کارخانجات به امری عادی و متداول در ایران تبدیل شده است. کارگران به کل این بساط دزدسالار اعتراض دارند.

کارگران عمران شهرداری
آبادان راه ورود و خروج به
شهرداری را مسدود کردند

صبح روز ۲۵ شهریور ۸۰ کارگر سازمان عمران شهرداری آبادان، در اعتراض به تعویق پرداخت سه ماه دستمزد خود مقابل ساختمان شرکت عمران تجمع کردند. یک نگرانی کارگران در آستانه سال تحصیلی جدید، عدم توانایی آنها در فرستادن فرزندانشان به مدرسه است. در همین روز ۷۰ نفر از کارگران شهرداری آبادان مقابل ساختمان شهرداری مرکزی تجمع کردند و با قرار دادن یک دستگاه لودر در مسیر ورودی آن راه تردد را بستند. بنا بر خبر علاوه بر کارگران شاغل، تعدادی از آنان که در آستانه بازنشستگی با عنوان مشاغل سخت و زیان آور

هستند، به دلیل پرداخت نشدن هزینه بازنشستگی توسط کارفرما امکان بازنشسته شدن ندارند.

تجمع اعتراضی کارگران و
کارمندان شهرداری و آتش
نشانی در آبادان

صبح روز ۲۴ شهریور کارگران و کارمندان شهرداری آبادان از جمله کارگران فضای سبز و عمران و همچنین کارگران آتش نشانی در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدهایشان در مقابل شهرداری تجمع کردند. در این روز کارگران معترض سازمان عمران با ساختن خاکریز مقابل ورودی این سازمان، اعتراض شدید خود را ابراز کردند. تجمع همزمان کارگران از بخش های مختلف شهرداری در مقابل این سازمان، انعکاس وسیعی در این شهر داشت.

بنا بر خبرها کارگران شهرداری ۴ ماه حقوق عقب افتاده دارند و بخاطر آن در اعتصاب به سر میبرند. این کارگران قبلاً نیز بارها تجمع اعتراضی داشته اند. تعویق پرداخت دستمزدها یک روال عادی در شهرداری است.

تجمع اعتراضی
کارگران پتروشیمی فجر

روز ۲۴ شهریور کارگران پتروشیمی فجر در اعتراض به روند کند اجرای طرح طبقه بندی مشاغل دست از کار کشیدند و تجمع کردند. اعتراض واقعی این کارگران به سطح نازل دستمزدها در وضعیت سقوط ریال و افزایش بیسابقه قیمت هاست که فشار سنگینی بر آنان وارد کرده است. اجرای طرح طبقه بندی چندرغازی به مزد کارگران اضافه میکند و کارگران آنرا حق خود میدانند و خواستار اجرای فوری آن هستند. تجمع اعتراضی این روز با حضور مدیر منابع انسانی شرکت در حوالی ظهر در میان کارگران و وعده پیگیری مطالبات آنان در روزهای آینده موقتا خاتمه یافت.

نپرداختن دستمزد کارگران یک جنایت آشکار توسط حکومت و کارفرمایان است. در کنار موج وسیع بییکارسازیها، کارگران با معضل عدم پرداخت دستمزدهای خود برای ماهها و حتی یک سال روبرو هستند. این وضعیت در آستانه شروع سال جدید و خصوصا در شرایط سقوط ارزش ریال و افزایش سرسام آور قیمت ها بر خشم و اعتراض کارگران بیشتر دامن زده و اعتراضات بر سر این موضوع گسترده است. کارگران خواستار پرداخت فوری

دستمزدهای معوقه هستند. همچنین یک موضوع اعتراض کارگران گرانی نجومی کالاهاست و موجی اعتراض بر سر خواست افزایش دستمزدها به راه افتاده است.

پاسخ فوری به این اوضاع متحد شدن حول خواسته های سراسری چون افزایش فوری دستمزدها در گام اول به رقم بالای خط فقر ۵ میلیونی اعلام شده دولت، پرداخت فوری دستمزدهای پرداخت نشده، ایجاد شورا های مستقل کارگری و ایجاد کمیته های هماهنگی اعتصاب است. با اتحاد و اعتراضات سراسری خود باید با مفتخوران سرمایه دار و حکومت اسلامی شان مقابله کنیم.

پیش بسوی تجمعات و
اعتصابات سراسری!
سرنگون باد حکومت اسلامی
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۶ شهریور ۹۷، ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۸

اعتراضات کارگران پارس
جنوبی، کارگران پارس میل لنگ
و سد چم شیر

تجمع اعتراضی کارگران اخراجی پارس میل لنگ مقابل کارخانه
روز ۲۴ شهریور شماری از کارگران اخراجی پارس میل لنگ در اعتراض به بییکارسازیها و عدم پرداخت دستمزدهای معوقه خود در مقابل کارخانه تجمع کردند. این کارگران با وجود داشتن سابقه کار ۱۵ تا ۲۰ سال از ابتدای شهریور ماه امسال با اتمام قرارداد از کار بیکار شدند و طلبهایشان بابت دستمزدهای معوقه پرداخت نشده است. زیر فشار اعتراضات کارگران در هفته گذشته کارفرما بخش کمی از مطالبات کارگری (حدود ۲ تا ۵ میلیون) به صورت علی الحساب پرداخت کرد. اما کارگران خواستار تمهید قراردادهای پرداخت تمامی طلبهایشان هستند. این کارگران علاوه بر ۴ ماه دستمزد پرداخت نشده، از چند سال قبل نیز دو ماه مزد خود را طلب دارند. اعتراضات کارگران میل لنگ از نوزدهم شهریور آغاز شده است.

اعتصاب کارگران
پارس جنوبی کنگان

روز ۲۱ شهریور کارگران پارس جنوبی کنگان در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزد دست به اعتصاب زدند. اعتراض این کارگران ادامه دارد.

ادامه اعتراضات هزار کارگران
نیروگاه چم شیر

روز ۲۱ شهریور اعتصاب هزار کارگر نیروگاه و سد در حال ساخت چمشیر در استان

کهگیلویه و بویر احمد در اعتراض به تعویق ده ماه دستمزد وارد چهارمین روز شد. زیر فشار اعتراضات کارگران فرماندار گچساران از پرداخت نیمی از حقوق آذرماه سال گذشته کارگران خبر داده است. کارگران این حد ناچیز از پرداخت را شرم آور میدانند.

هم اکنون مراکز کارگری بسیاری با خطر تعطیلی و بیکار شدن کارگران روبروست. تحت عنوان بحران اقتصادی و کمبود مواد اولیه و نقیبنگی تولید کارخانجات بسیاری متوقف شده و بییکارسازیها وسیع است. این وسط مشتی سرمایه دار دزد دستمزد کارگران را بالا کشیده و بازار بچاپ بچاپ خود را به راه انداخته اند. این وضعیت خصوصا در آستانه شروع سال تحصیلی و رشد سرسام آور گرانی فشار سنگینی بر کرده کارگران وارد کرده و به فضای اعتراض در میان کارگران شدت داده است. کارگران حکومت و سرمایه داران و کل نظام سرمایه داری را مسبب این وضع میدانند و حق و حقوقشان را طلب میکنند. کارگران بر پرداخت فوری همه طلبهایشان و حق اشتغال خود پافشاری کرده و اعتراضات گسترده ای بر سر این موضوعات در جریان است. همچنین یک موضوع اعتراض کارگران گرانی است. رفتن بسوی اعتصابات سراسری کارگری و تدارک برای آن با ایجاد شورا های مستقل کارگری و شورا های هماهنگی اعتصابات یک ضرورت فوری در وضعیت امروز است. حزب فعالین و رهبران کارگری را به تدارک اعتصابات سراسری کارگری فرامیخواند

پیش بسوی تجمعات و
اعتصابات سراسری!

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۴ شهریور ۹۷، ۱۵ سپتامبر ۲۰۱۸

پاسخ فقر و گرانی:
سرنگونی حکومت
کارگران! مردم ایران!

جمهوری اسلامی یک اقتصاد ورشکسته و گرانی و بیکاری و مشقات بسیاری را به شما تحمیل کرده است و هرروز شاهد بدتر شدن این وضعیت غیرقابل تحمل هستیم. یک مشت دزد و جنایتکار مرتجع سالها چا پیده اند و ثروتهای نجومی در گوشه و کنار جهان تل انبار کرده اند و تروریست ها را با پولهای کلان تغذیه میکنند و بیشترین ثروتها را به نیروهای سرکوب و جنگ افروزی و زندانها اختصاص میدهند، و اکنون با روبرو شدن با ورشکستگی و فروپاشی کامل اقتصادی با وقاحت از ما کارگران و مردم میخواهند که برای نجات اقتصادشان فداکاری کنیم! این بی شرمی محض است. هیچ کارگر و انسان شریفی

شوراهای سازماندهی اعتراضات را در همه جا ایجاد کنیم

روند انقلابی که از دیماه ۹۶ شروع شد با فاصله های هر بار کوتاهتری ادامه می یابد و مردم بیشتری حول مسائل و خواست های خود با روحیه ای تعرضی تر به میدان می آیند. توازن قوا به نفع مردم و سازمانیابی مردم در اشکال مختلف تغییر کرده و دورانی از تلاطم های انقلابی آغاز شده است. توده های مردم دریافته اند که برای رهایی از رنج و مشقتی که بر زندگی آنها حاکم شده است، راهی جز سرنگونی حکومت ندارند. حکومت در بی افقی، استیصال و در هم ریختگی هر چه بیشتر دست و پا میزند و توان ادامه کنترل جامعه به شکل سابق را ندارد. در چنین شرایطی لازم است سرعت مشکل شویم، شکل های مناسب این دوره را ایجاد کنیم و سازمانیافته و با نقشه مسیر سرنگونی را با دخالت هر چه بیشتر توده های مردم و با قدرت و با کمترین مخاطره به پیش ببریم.

یک ابزار مهم هدایت و سازماندهی مبارزات در این شرایط، شوراهای سازماندهی اعتراضات است. شوراهای سازماندهی میتوانند در محلات و شهرها وسیعاً ایجاد شوند و سازماندهی مبارزات را بعهده بگیرند. شوراهای سازماندهی شکل مناسب هدایت اعتراضات و اعتصابات توده ای و سراسری در شرایط حاضر است که میتوانند در هر محل و شهر و منطقه ای اعتراضات مردم را رهبری کنند، مردم را حول خواست های سیاسی و رفاهی و حول خواست های آزادیخواهانه و عدالت طلبانه متحد نگه دارند، جلو شعارها و تاکتیک های انحرافی را بگیرند و در واقع نقش رهبری میدانی مردم را بعهده بگیرند. رهبران و فعالین کارگری و اجتماعی از تجارب گرانقدری در سازماندهی برخوردارند و در ایجاد این شکل ها میتوانند نقش بسیار مهمی ایفا کنند.

شوراهای سازماندهی در شرایط کنونی اساساً مخفی هستند اما در اولین شرایط مناسب اعلام موجودیت میکنند و علنی میشوند. شوراهای سازماندهی ایجاد شوراهای مردم برای اداره جامعه را در مراحل بعدی تسهیل میکنند.

حزب کمونیست کارگری فعالین سیاسی و اجتماعی و فعالین و رهبران کارگری و جوانان معترض را فرامیخواند که در هر شهر و محلی که میتوانند، دست به کار ایجاد این شوراها شوند. فعالین میتوانند تعداد هر چه بیشتری از کسانی را که میخواهند در این شرایط علیه حکومت و برای پیشروی انقلاب فعالیت کنند، در این شوراها جمع کنند، با استفاده از روابط و امکانات خود و با استفاده از مدیای اجتماعی حلقه تماس خود با مردم شهر را گسترش دهند و خود را برای ایفای نقش در شرایطی که جامعه وارد تلاطم انقلابی شده و مبارزات روز بروز تعرضی تر و گسترده تر میشود، آماده کنند. جامعه ایران وارد دوره تازه و تعیین کننده ای شده است. شوراهای سازماندهی یک پاسخ مهم برای استقبال از این شرایط است. حزب کمونیست کارگری از هر اقدام و ابتکار عملی در این راستا حمایت میکند و از تبادل نظر و شنیدن نظرات و پیشنهادات فعالین برای شکل دادن به شوراهای سازماندهی به گرمی استقبال میکند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۵ تیر ۱۳۹۷، ۶ جولای ۲۰۱۸

اطلاعیه های حزب ...

از صفحه ۸

و اعتراضات از زندگی خود متحدانه دفاع کنیم!

سرنگون باد

حکومت اسلامی سرمایه داران!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

• حزب کمونیست کارگری ایران

۲۱ شهریور ۱۳۹۷، ۱۲ سپتامبر ۲۰۱۸

کارکنان است. اینها و تمام حقوق انسانی خود را باید همین امروز با صدای رسا فریاد بزنیم و طلب کنیم. اینها را باید از حلقوم مافیای حاکم بیرون کشید. نباید در مقابله سراسری و متحدانه علیه حاکمین ذره ای تامل کرد. بگذار با مبارزه ما این حکومت با تمام سیاستها و اقتصادش از هم پاشد و سرنگون شود. با ایجاد شوراهای هماهنگی اعتصابات

کنیم. نباید اجازه دهیم بیش از این زندگی مان را تلخ و غیرقابل تحمل کنند. رفاه حق همه مردم است. معیشت و مسکن مناسب و درمان رایگان حق بی چون و چرای تک تک ماست. بیمه بیکاری مکفی حق همه بیکاران است. دستمزد و حقوق مناسب حق همه

هیچگاه در پی نجات این حکومت مفتخوران و اقتصادش نبوده و نیست.

پاسخ ما دفاع متحدانه از خواستهای اساسی مان است. باید یکپارچه و سراسری علیه مافیای حاکم و کل سرمایه داران حریص بایستیم و تمام حقوق خود را بی تخفیف طلب

سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!